ABSTRAKT

Tato diplomová práce se zabývá rolí základní školy v podpoře žáků se specifickými poruchami učení. Cílem práce je analyzovat, jak základní škola identifikuje potřeby těchto žáků a jaká podpůrná opatření využívá k jejich efektivnímu vzdělávání. Teoretická část se věnuje inkluzivnímu vzdělávání, legislativnímu rámci a charakteristice jednotlivých poruch, jako jsou dyslexie, dysgrafie, dysortografie, dyskalkulie a poruchy pozornosti. Empirická část využívá kvalitativní výzkum formou případových studií a rozhovorů s pedagogickými pracovníky. Výsledky poukazují na klíčovou roli včasné diagnostiky, spolupráce školy s rodinou a významu podpůrných opatření.